

LÄRARHANDLEDNING

Cindy Sherman

Handledningen
riktar sig i första hand
till lärare i åk 7–9 och
gymnasiet

MODERNA MUSEET

LÄRARHANDLEDNING: CINDY SHERMAN

MODERNA MUSEETS lärarhandledningar formuleras med grundskolans och gymnasieskolans läroplaner och kursplaner i åtanke. Lärarhandledningarna är utformade som stöd inför ett besök på Moderna Museet och kan också användas för att arbeta vidare med utställningen efter museibesöket. Tanken är att ge en grundläggande förståelse för den aktuella utställningen samt ge förslag på övningar och diskussionsfrågor.

I skolans läroplaner står bland annat att varje elev ska få utveckla sina möjligheter att kommunicera genom att samtala, läsa och skriva och att skapande arbete och lek är väsentliga delar i det aktiva lärandet. Skolan ska stimulera elevernas kreativitet, nyfikenhet och självförtroende samt uppmuntra dem att pröva egna idéer och lösa problem. Både de intellektuella och de praktiska, sinnliga och estetiska aspekterna ska uppmärksammas i skolarbetet.

I denna lärarhandledning till *Cindy Sherman – Untitled Horrors* finns flera olika uppgifter och diskussionsfrågor som passar bland annat ämnena bild, svenska och samhällskunskap.

Ylva Hillström

Intendent, Förmedling

Texten är en omarbetad version av utställningens folder.
Mejla gärna synpunkter till: y.hillstrom@modernamuseet.se

På omslaget: Cindy Sherman, *Untitled #153*, 1985
© Cindy Sherman. Courtesy of the artist and Metro Pictures, New York

VÄLKOMNA TILL MODERNA MUSEET!

FÖR ATT BESÖKET SKA BLI SÅ BRA SOM MÖJLIGT, TÄNK PÅ FÖLJANDE:

ANSVAR FÖR GRUPPEN

Läraren ansvarar för klassen under besöket i museet. Vi rekommenderar att elevgrupper t o m högstadiet går tillsammans med lärare.

LÅSBARA SKÅP

Kläder och väskor kan förvaras i de låsbara skåpen som finns bakom Butiken. För att kunna låsa skåpen behövs en femkrona, som sedan kommer i retur.

SKOLMATERIAL

Fråga gärna museivårdarna om vägledning. Det finns skrivplattor att låna. Använd inte väggar eller skulptursocklar som skrivunderlag eftersom det blir märken. Använd endast blyertspennor i utställningssalarna om eleverna behöver teckna eller anteckna.

VAR FÖRSIKTIG I SALARNA

Eftersom det är lätt att stöta till konstverk i salarna ska ryggsäckar, större väskor, paraplyer etc. lämnas i garderoben eller i förvaringsboxarna. För att inte riskera spill på konstverk får man inte dricka eller äta i salarna eller i korridoren utanför. Rör er lugnt i salarna. Visa hänsyn till pågående visningar. Grupper under ledning av Moderna Museets personal har företräde i utställningssalarna. Använd gärna de hopfällbara svarta pallarna som finns i museet men bär dem försiktigt så konsten omkring inte skadas. Kom ihåg att sätta tillbaka pallarna på ställningen.

VARFÖR FÅR MAN INTE RÖRA KONSTEN?

Det är inte tillåtet att röra vid konstverken. Att försiktigt ta på något verk innebär stora skador genom att saltet och fett på fingrarna alltid orsakar märken på alla material. Museets uppdrag är att bevara konstverken för kommande generationer av museibesökare.

VAR KAN VI ÄTA MATSÄCK?

Matsäcksplats finns vid entrén på sjösidan (plan 1). Kom ihåg att lämna platsen i gott skick. Ingen förtäring i salarna.

FOTOGRAFERING

Det är tillåtet att filma och fotografera (utan blix och utan stativ) i utställningssalarna. Upprepade blixar är inte bra ur bevarandesynpunkt och är allmänt störande för andra besökare. Stativ är ett riskmoment vad gäller hanteringen.

MUSEIVÄRDAR

Under ert besök på Moderna Museet kommer ni att träffa museivårdar i informationsdisken eller i utställningarna. Vänd er gärna till dem om ni har frågor om konstverk, utställningar, program eller vill lämna tips och synpunkter.

CINDY SHERMAN

I *Cindy Sherman – Untitled Horrors* presenteras Shermans konstnärskap från de tidigaste fotografierna fram till hennes allra senaste arbeten. Sherman arbetar i serier och nästan alla hennes verk är utan titel. Hon är själv både fotograf, modell och scenograf, och hon arbetar ensam i sin ateljé. I utställningen blandas verk från olika perioder.

Utställningen betonar ett mörkt stråk som skrämmer och fascinerar, och som löper genom hela Shermans produktion. Beträktaren får möta gestalter på väg att spåra ur, väsen som avlägsnar sig från det mänskliga i riktning mot det mytologiska, djuriska eller maskinlika. Här finns referenser till **film noir**, **splatter** och **onda sagor**. Men det skrämmande eller anstötliga finns mest i betraktarens öga.

Under loppet av en 30 år lång karriär har Sherman gjort bilder som berör teman som är centrala för vår självförståelse. Inspirationen hämtar hon från den ändlösa bildström som vi alla utsätts för dagligen.

Hennes fotografier har beskrivits som utmanande, provocerande och värtaliga undersökningar av samtidens identitet. I en tid då möjligheterna för offentlig berömmelse har ökat i takt med tillgången på ny teknologi, talar Shermans karaktärer till oss med ständigt förnyad aktualitet.

Cindy Sherman, *Untitled (Line-Up)*, 1977/2011 (1/12)

© Cindy Sherman. Courtesy of the artist and Metro Pictures, New York

Den tidiga Cindy Sherman

Cindy Sherman föddes 1954 och växte upp i ett välmående New Jersey i USA. Hon beskriver själv sin uppväxt som ensam och hon ägnade mycket tid åt att se olika filmer, tv-serier och reklam. Dessa tidiga erfarenheter av rörliga bilder kom att bli viktiga inspirationskällor i hennes konstnärskap.

Sherman började på konstskola i Buffalo 1974. Därefter reste hon till New York, och det var där som hon på allvar formades som konstnär. Vid den här tiden – på det sena 1970-talet – dominerades den utpräglad manliga konstscenen helt av måleri, i spåren av den **abstrakta expressionismen** och **popkonsten**. Men stora förändringar var på gång, för kvinnorollen och konstnärsrollen. Konstnärer som i stället intresserade sig för **konceptkonst** och annan idébaserad konst, som Sherrie Levine (f. 1947) eller Barbara Kruger (f. 1945), arbetade på ett helt nytt sätt med fotografi, film, aktioner och texter. De arbetade i serier och refererade i sina verk till mass- och konsumtionskultur och blev viktiga influenser för Cindy Sherman. Hon tog också intryck av en tidigare generation feministiska **performance**-konstnärer. Den fascination för att förställa sig och spela olika roller som Sherman hade hyst ända sedan barnsben fick nu tillfälle att utvecklas i mötet med den egna kameran.

Untitled Film Stills

Under de sista åren på konstskolan arbetade Cindy Sherman med en serie verk som efterliknar stillbilder ur filmer. Hon intresserade sig för hur en hel historia skulle kunna gestaltas i en enda bild, där betraktaren fyller i historien med sina egna erfarenheter och referenser. Bildspråket i den här serien fångar känslan hos regissörer som Michelangelo Antonioni (1912–2007) eller Alfred Hitchcock (1899–1980). Men ingen av de noggrant komponerade scenerna är tagna ur en faktisk film, trots att både handlingen och den kvinnliga karaktären förfaller så bekanta.

Untitled Film Stills visades på The Kitchen, ett legendariskt ställe för performance och video i New York 1980. Det blev Shermans genombrott. I bilderna ikläder Sherman sig olika roller utifrån kvinnliga stereotyper, till exempel yrkeskvinnan, vampen och den fallna kvinnan. Det är ett förvandlingsnummer som avslöjar identitet som ett rollspel, där det kvinnliga tycks vara något som formas utifrån manliga förväntningar. För tidens intellektuella var dessa bilder högintressanta.

Den grupp **postmoderna** konstnärer dit Cindy Sherman räknas kallas *Pictures Generation*. De intresserar sig för hur massmedias bilder och fiktioner blir till nya verkligheter, lika påtagliga som de ”äkta”.

Cindy Sherman, *Untitled Film Still #22*, 1978

© Cindy Sherman. Courtesy of the artist and Metro Pictures, New York

Centerfolds

Cindy Sherman började arbeta med färgfotografi och bilder i större format 1980. När tidskriften *Artforum* 1981 erbjöd henne ett mittuppslag i tidningen, gjorde Sherman en serie bilder i stil med herrtidningarnas *centerfolds* (utvik). Karaktärerna i dessa fotografier, alla som vanligt gestaltade av Sherman själv, ligger ner i närbild och är skoningslöst exponerade. Men kvinnorna är inte utmanande eller avklädda, snarare inåtvända eller upprivna som efter ett övergrepp. Bakgrunden är enkel och fokus ligger på känslouttrycket, där ljus och färg förstärker stämningen. Dessa bilder upplevdes som så provocerande att redaktionen valde att refusera dem.

Sherman menade att bilderna fångar en privat stund av eftertanke och melankoli. Hon hävdar att de utgör en fälla som slår igen mot en exploaterande manlig blick – en blick som är van att finna bilder av helt annan karaktär på en tidnings mittuppslag. Men många ifrågasatte om Cindy Sherman verkligen kunde betraktas som feminist efter det här tilltaget. Det faktum att det var en kvinna som låg bakom de märkliga utviksbilderna förvirrade kritikerna och debattens vågor gick höga. Även om verken samtidigt gjorde succé på galleri Metro Pictures i New York, slutade Sherman i och med detta rabalder att tala om sina verk offentligt.

Cindy Sherman, *Untitled #87*, 1981

© Cindy Sherman. Courtesy of the artist and Metro Pictures, New York

Mode och historia

Genom hela sin produktion återkommer Cindy Sherman till modebilder. Från mitten av 1980-talet gjorde hon bilder på uppdrag av olika avantgarde-modeskapare och tidskrifter. Bilderna begick ofta lustmord på både plagg och skönhetsideal. Vid den här tiden var politiska frågor om kön, makt, aids och ökade klassklyftor viktiga ämnen i konsten. Media och reklam utgjorde nya kanaler för arga uppstickare i konstvärlden. En av dessa var den feministiska konstnärgruppen Guerrilla Girls, som bildades i protest mot en konstutställning på Museum of Modern Art i New York. Guerilla Girls vände sig emot att endast 17 av utställningens 169 konstnärer var kvinnor. Tidsandan var lika färgad av punk och new wave, som av glamour och finansboom. I Shermans bilder är utstyrlarna skruvade och karaktärerna demoniska. Dessa bilder av en modevärld i upplösning följdes av dystopiska bilder av sönderfall, matrester och uppkastningar.

Strax innan den amerikanska konstmarknadens kollaps 1990 gjorde Sherman en serie fiktiva historiska porträtt, inspirerade från olika genrer av klassiskt måleri. I dessa iscensatta porträtt möter barockens överdrifter renässansens stramhet och det romantiska 1800-talet.

Cindy Sherman, Untitled #211, 1989

© Cindy Sherman. Courtesy of the artist and Metro Pictures, New York

Äcklet och förvandlingen

På avstånd upplever man Shermans svit av stora färgsprakande bilder från det sena 1980-talet som dekorativa **abstraktioner**, där man inte lägger märke till annat än färg och form. Vid närmare betraktande ser man att motiven är kroppsliga utsöndringar, spyor, slem och blod, det vill säga allt det som den tillrättalagda kvinnliga fasaden måste dölja och förneka. Äckelkänslan förstärks av mögel och förruttelse. Med dessa stilleben av förfall inleddes en period där Cindy Shermans egen gestalt lämnade bilden. Hon skrev ut sig själv ur berättelsen.

Om man tolkar dessa bilder med hjälp av psykoanalysens teorier visar de upp just det som måste stötas bort – det **objektala** – för att ett ”jag” ska kunna bli till. De påminner om att identitet skapas genom dolda processer som kan vara skrämmande för individen. Liknande frågor utforskar Sherman i verk inspirerade av sagan, där mänskliga identiteter tar mytologisk gestalt på väg mot former av liv bortom det mänskliga.

Cindy Sherman, Untitled #236, 1987–91

© Cindy Sherman. Courtesy of the artist and Metro Pictures, New York

Sex och surrealism

Cindy Sherman presenterade under 1990-talet fotografier som påminner om mardrömslika fantasier. De utspelar sig någonstans mellan det mänskliga och det maskinella. Under några år var Sherman den konstnär som mest effektivt utnyttjade det kusliga register av drömmar och sexuella fantasier som det tidiga 1900-talets **surrealister** utforskade. Bilderna, som brukar kallas *sex pictures*, är sammansatta av masker och anatomiska modeller av kvinnokroppen. De påminner om de tilltygade dockor som den surrealistiska konstnären Hans Bellmer (1902–1975) skapade. Ett par av Bellmers fotografier av groteska dockor finns att se på plan 2, i museets presentation av surrealismen.

En av Sigmund Freuds (1856–1939) mest lästa texter handlar om de obehagliga gränstrakter som definieras som kusliga – **unheimlich**. Proteserna och de artificiella kroppsdelarna i Cindy Shermans bilder kan göra att den mänskliga identiteten upplevs som något skrämmande

och konstgjort, en konstruktion som blir just kuslig. Bland dagens avatarer i dataspel och porrbilder på nätet, börjar det öververkliga och groteska att kännas oroväckande vardagligt.

Sex pictures fungerade under 1990-talet som en känga åt konstmarknaden och det politiskt korrekta. De var också ett inlägg i en het censurdebatt i USA, där sexuellt explicita konstnärer som Robert Mapplethorpe (1946–1989) och Andres Serrano (f. 1950) hade drabbats. Frågan väcktes om institutioner och samlare verkligen skulle köpa bilder som inte kunde visas offentligt. Skulle de våga låta bli?

Cindy Sherman, Untitled #308, 1994

© Cindy Sherman. Courtesy of the artist and Metro Pictures, New York

Kvinnlighet som maskerad

Cindy Sherman spelar en mängd olika kvinnliga roller i sina verk. Samtidigt intar hon en traditionellt manlig position – den bakom kameran. Tidigt blev Sherman central i diskussionen om kvinnlighet som en maskerad, som är omöjlig att skilja från något faktiskt, ”ursprungligt” kvinnligt. Under 1960- och 1970-talet hade konstnärer som Judy Chicago (f. 1939) och Carolee Schneeman (f. 1939) belyst ojämställdheten mellan könen i sin konst. På 1980-talet togs frågan vidare av en **postmodern** generation, som lämnade utrymme för tolkning och ironisk distans. Sherman lämnar tydliga skarvar i sina iscensättningar; omöjliga, lekfulla detaljer som punkterar illusionen och betonar charaden. Liksom klassiska **vanitasmotiv** påminner de oss om vår förgänglighet, liksom om osynliggörandet av kvinnor över en viss ålder.

Cindy Sherman, Untitled #122, 1983
© Cindy Sherman. Courtesy of the artist and Metro Pictures, New York

Cindy Sherman, Untitled #402, 2000
© Cindy Sherman. Courtesy of the artist and Metro Pictures, New York

Landskap

Några av Cindy Shermans senaste arbeten utspelar sig i olycksbådande och beslöjade landskap, där excentriska karaktärer i exklusiva kläder bestämt möter vår blick. Dessa mytiska fotografier påminner om en äldre europeisk måleritradition, där människor porträtteras ute i naturen för att förstärka en särskild stämning eller idé. Cindy Sherman har fotograferat sig i sin studio och därefter har hon lagt ett passande landskap som bakgrund. Sedan har hon bearbetat fotografiet för att få det måleriskt.

Cindy Sherman, Untitled #466, 2008

© Cindy Sherman. Courtesy of the artist and Metro Pictures, New York

Muraler

Cindy Sherman arbetar med rumslighet och arkitektonisk skala i de fotografiska tapeter som liknar muralmålningar eller stora affisch-tavlor och som hör till hennes senaste arbeten. Varelsena verkar här vara isolerade och utplacerade i svartvita parker och landskap, i en inredning eller scenografi. Vi möter en samling märkliga kvinnor i utstuderade kreationer. De förefaller ha sprängt ramarna och träder ut i rummet. Några av dem påminner om bisarra och clownliknande figurer från tidigare verk av Cindy Sherman, medan andra istället refererar till hennes modefotografier. Bilderna är obekväma. De stör och väcker kanske löje, men också empati och igenkänning. Det kan kännas som att kvinnorna är utklädda och inte alls tillfreds i sina kostymer. Kläderna säckar och skaver och makeupen – masken – saknas.

Cindy Sherman, Untitled, 2010

© Cindy Sherman. Courtesy of the artist and Metro Pictures, New York

LITEN ORDLISTA

Det **objektala** är ett begrepp inom psykoanalys och feministisk teori som handlar om gränsen mellan rent och orent och mellan liv och död. Det objektala väcker på en och samma gång en fascination och en känsla av äckel, vämjelse och obehag.

Abstrakt expressionism utvecklades i USA på 1940- och 50-talen. Den amerikanska konstnären Jackson Pollock lät färg droppa ner på målardukar som låg på golvet. Hans rörelser syntes på målarduken i form av ett virrvarr av färg. Den abstrakta expressionismen strävade precis som surrealismen efter att spegla konstnärens undermedvetna.

Abstraktion är samma sak som icke-förståellande. En abstrakt målning kan utgå från något motiv från verkligheten, men motivet har förenklats så långt att man bara ser rena former och färger.

Film noir är franska och betyder svart film. Det är en typ av thrillerfilm och syftar på en kategori svartvita kriminalfilmer från Hollywood, från 1940- och 1950-talen. Till genrens främsta kännetecken hör en cynisk och dyster värld av falskspel, moralisk tvetydighet, korrruption och mord. Tekniskt utmärker sig genren av sneda kameravinklar och djupa skuggor. Återkommande drag är rök, berättarröster samt en femme fatale – en farlig och förförisk kvinna.

Konceptkonst utvecklades under 1960-talets andra hälft i USA och Europa. I ett konceptkonstverk är själva idén det viktigaste. Den kan sedan uttryckas i olika material och tekniker.

Performance är en konstform som äger rum inför åskådare, som ett slags föreställning eller interaktion mellan konstnär och publik.

Popkonsten växte fram i Storbritannien och USA på 1950-talet. Konstnärerna använde sig av bilder från populärkultur och massmedia.

Andy Warhol är den mest kända popkonstnären. Han tog bilder av till exempel Marilyn Monroe eller Campbells soppburkar och gjorde färgstarka screentryck utifrån dem.

Postmodernism är ett begrepp som syftar på en utveckling inom kritisk teori, filosofi, arkitektur, konst, litteratur och kultur som kan beskrivas som en reaktion på modernismen. Men vad postmodernism egentligen innebär är inte klart definierat, utan föremål för ständig debatt.

Splatterfilm är en typ av skräckfilm som medvetet fokuserar på övertydliga skildringar av våld och inälvor. Specialeffekter används för att lyfta fram den mänskliga kroppens sårbarhet och teatraliska skildringar av lemlästning.

Surrealism är en riktning inom konst och litteratur där det som ligger bortom verkligheten lyfts fram och ges betydelse. Det kan handla om det omedvetna som gömmer sig i människans inre och som kommer till uttryck i exempelvis drömmar.

Unheimlich eller **das Unheimliche** är ett begrepp som har använts inom psykoanalys. Det betecknar den obehagskänsla som kan uppstå i samband med att det familjära, hemtrevliga (*heimlich*) visar sig innehålla icke-familjära element och förvandlas till något ohemtrevligt (*unheimlich*) eller kusligt.

Vanitas är latin och betyder 'fåfänglighet' eller 'tomhet'. Vanitas är ett motiv i konst och litteratur, som ska påminna om att livets är förgänglighet. Inom konsten symboliseras *vanitas* ofta av en dödskalle, men kan även framställas i form av något annat som dött, är tillfälligt eller har slocknat, till exempel en oljelampa, en klocka, eller en vissnad blomma.

UPPGIFTER OCH DISKUSSIONSFRÅGOR

BILDANALYS

(BILD)

Jämför två olika fotografier av Cindy Sherman diskutera skillnader och likheter. *Uppmärksamma* ljus, komposition, motiv etc.

Välj en av de fotografier ni jämfört och gör en gemensam bildanalys utifrån nedanstående modell.

Denotation i en bildanalys är en beskrivning av ett verk exempelvis innefattande:

- Vad ser vi i bilden? (Människor, saker, miljöer, skeende)
- Komposition? Intressepunkt?
- Färger, ljus, bildvinkel?

Konnotation i en bildanalys är en tolkning av bilden:

- Vad tänker och känner vi när vi ser bilden?
- Värderingar? (Privat, gemensamt, kulturellt)
- Vad gör bilden intressant/ointressant?

SYFTE: Att träna och utmana ögat genom att öva sig i att analysera bilder och utveckla förståelse för vissa ord och begrepp som kan användas för att kunna samtala om bilder.

STEREOTYPER

(SAMHÄLLSKUNSKAP/SVENSKA)

Shermans konst framhäver hur både fotografiet och det individuella är sociala konstruktioner. Vi känner igen människotyperna som hon porträtterar från den skönhetsopererade Hollywoodfrun, ”the girl next door”, renässansprinsessan till fantasifigurer från olika äventyr. *Leta reda på* andra typer i Cindy Shermans konst och *diskutera* vilka de är. Vilka medel har hon använt för att vi ska känna igen stereotyperna? (Hur har hon använt sminket, kläderna, kroppens hållning etc?)

Gör en teaterövning där ni med hjälp av enbart kroppsspråket försöker uttrycka följande adjektiv:

- Stolt
- Välbärgad
- Sårad (själsligt eller fysiskt)
- Sömnig
- Förälskad

SYFTE: Att bli medveten om hur olika individer framställs, exempelvis utifrån kön, etnicitet och klass.

KULTURELLA SKILLNADER

(SAMHÄLLSKUNSKAP, BILD)

Många av Cindy Shermans bilder från mitten av 1990-talet avbildar sådant som många av oss ryggar tillbaka inför – möjlig mat, kräks och anatomiska dockor i delar. Vi människor lär oss i mångt och mycket vad som är opassande och vad som är otäckt. Möjlig mat förknippar man som vuxen med magsjuka, medan vi har lärt oss att vissa sorters möjlig ost är något man kan servera på en fin middag. För ett litet barn är bilden av en kvinna i rufsigt hår och en sönderriven klänning inget att bekymra sig över, medan en vuxen har hunnit samla på sig referenser och associationer som leder in tanken på övergrepp och utsatthet.

Vad man uppfattar som obehagligt och otäckt varierar också i hög grad mellan olika kulturer. I vissa kulturer ter sig ett svenskt luciatåg som en känsloladdad dödsritual. Det är med andra ord i betraktarens öga som det skrämmande ligger. *Sök* information om exempelvis vett och etikett eller olika traditioner i olika kulturer och *jämför* likheter och skillnader. Hämta informationen från olika källor och *fundera* över relevans och trovärdighet. *Illustrera* några av skillnaderna i valfritt medium.

SYFTE: Att medvetandegöra kulturella skillnader. Att öva förmågan att söka, kritiskt granska och tolka information från olika källor samt värdera källornas relevans och trovärdighet. Att självständigt framställa bilder.

SKRÄCKNOVELL

(SVENSKA)

Skriv en skräcknovell utifrån något av Cindy Shermans fotografier! Låt orden ”kroppsdela”, ”solig”, ”knallröd” och ”skyndsamt” vara del av historien.

SYFTE: Att öva fantasin och förmågan att framställa en självständig text i ett givet format.

SANT ELLER FALSKT?

(BILD)

Shermans fotografier i serien *Untitled Film Stills* ser ut att vara hämtade från någon Hollywoodfilm. Karaktärerna och miljöerna känns bekanta, och det är lätt att tänka ut en hel historia runt varje bild. Men bilderna är inte hämtade från några filmer, och inte heller från någon filminspelning. De utger sig på sätt och vis för att vara något som de inte är. *Samtala* om fotografiernas förmåga att lura betraktaren. Ett fotografi berättar egentligen aldrig hela sanningen, utan det berättar den historia som fotografen vill förmedla. Vi vet aldrig säkert vad som hände precis innan bilden togs, eller vad som skedde sekunden efteråt.

Kopiera en bild ur en dagstidning och låt alla elever få skriva en varsin bildtext till bilden.

Diskutera de olika förslagen i klassen, ett i taget. Vad i bilden skulle kunna ”bevisa” att bildtexten är sann?

SYFTE: Att öva förmågan att kritiskt granska bilder.

BOKA WORKSHOP PÅ MODERNA MUSEET!

IDENTITETER OCH ISCENSÄTTNINGAR

Boka en workshop med visning med en av våra kunniga pedagoger. I *Identiteter och iscensättningar* diskuteras hur fotografiet och filmen förhåller sig till minnet, till sanning och lögn, realism och autenticitet. Vi resonerar också kring olika identiteter och roller. Vilka roller spelar vi och vad finns för alternativ till dem?

Efter att ha sett och samtalat om Cindy Shermans utställning *Untitled Horrors* får eleverna i grupper skapa scener med hjälp av rekvisita och sedan föreviga scenen i ett fotografi. Utifrån fotografiet skriver de ett manus, som också berättar vad som hänt före och vad som sker efter det fotografiska ögonblicket. I den här workshopen övas elevernas bildmedvetande och dessutom deras fantasi och förmåga att formulera sig i ord.

Tid: 2,5 timme

Kostnad: 1 400 kronor

Max 25 elever per grupp

Bokning: mejla publik@modernamuseet.se eller ring 08-5202 3501

Telefontid: tisdag–fredag 10–12

